

Written by - முருகப்பதி -

Tuesday, 08 August 2017 06:47 - Last Updated Wednesday, 09 August 2017 22:50

அனுப்பிவிடுகிறார். அந்த ஒளிப்படக் கலன்களும் மதேதின மடேயைருகே சென்று, படங்கள் எடுத்துக் கொண்டு பத்திரிகை அலுவலகத்திற்குப் போய் சச்சேர்ந்துவிட்டார். மடேயைருகேயே செல்லாத அந்தப் பத்திரிகையாளரோ, கொடுத்த கடலை மூடிநீத்ததும் பஸ் ஏறி அலுவலகம் வந்து, செய்தியை எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு வீட்டு சென்றுவிட்டார். மறுநாள் அந்தப் பத்திரிகையில் தலபைப் பச்செய்தியாக வெளியானது முதல் நாள் காலிமுகத்திடல் மதேதினக் கட்டடத்தின் உரகைகள். ஜனாதிபதியும் பிரதமரும் பச்சேய் பச்சுகள் எவ்வாறு அதில் பதிவாகியிருந்ததோ, அவ்வாறே இதர பத்திரிகைகளிலும் அதே சாரப்பட செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன.

இதர பத்திரிகையாளர்கள் மதேதின மடேகைக்கு அருகிலிருந்து எழுதிய குறிப்புகளின் அடிப்படையில் எழுதிய அதே செய்தியைத் தான் "காற்று வாங்கப் போனனே ஒரு செய்தி வாங்கி வந்தனே" என நடமாடித் திரிந்த நமது நாயகனும் எழுதியிருந்தார். அன்றைய தினம் காலிமுகத்திடலில் நடமாடிக் கொண்டே, ஒலிபெருக்கியிலிருந்து பற்றிச் செவிமடடுத்த செய்தியே அவரால் எழுதப்பட்டது. ஆனால், சரியாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து தெளிவாகும் உண்மையாதெனில், செய்தி சச்சேரிப்பதற்கு கிரகித்தல் தான் மிகவும் அத்தியாவசியமானது.

கியப்பா முன்னாள் அதிபர் ஃபிடல் காஸ்ரோவின் அருமனை நண்பரும் நோபல் விருது பெற்றவருமான இலக்கியப் படைப்பாளியும் பத்திரிகையாளருமான, கப்ரியலே கார்ஸியா மாரக் வெஸ் (1927-2014) நிரூபகளுக்கு அவசியமான கிரகித்தல் பற்றி எழுதியிருக்கிறார். நிரூபர்கள் தம் வசம் டபேரெக்கோடர் வதை திருக்கவணையிதில் லை எனவும் சொல்லியிருக்கிறார். கிரகித்தல், நினவைற்றல் என பனவதே நிரூபகளுக்கு அவசியமானவை என்று சொல்லியிருக்கும் அந்த இலக்கிய மதேதை அந்திமகாலத்தில் நினவை மறதி நோயினால்தான் மறந்தார் என்பதும் துன்பியல் நிகழ்வாதான்.

இந்த சொல்ல மறந்த கதைகளை அன்று கிளிநொச்சியில் நண்பர் கருணாகரனும் கிளிநொச்சி ஊடக அமையமும் ஒழுங்குசெய்திருந்த சந்திப்பு - கலந்துரையாடலில் சொன்னனே. எனக்கு அவர்கள் தந்திருந்த தலபைப் ப: ஊடகத்துறையில் எதிர்நோக்கும் சவால்கள். இரவல் தாய்நாட்டில் அரசியல் உட்பட ஊடகத்துறை தொடர்பாக பச்சேய் பொழுது நிதானமும் எச்சரிக்கையும் முக்கியம். ஒரு பத்திரிகையாளருக்கு பலதரப் பிலிருந்தும் சவால்கள் வரும். எந்தத் தொழிலும் சவால்கள், சதோதனகைகள் நிரம்பியதுதான். அதிகாரத்திலிருப்பவர்களையும் சம்பளம் தரும் முதலாளிகளையும் சமாளிக்கவணண்டும். பத்திரிகை முதலாளிகள் பத்திரிகையாளர்கள் அல்ல. அதிகாரத்திலிருப்பவர்களும் பத்திரிகையாளர்கள் அல்ல. இலங்கையில் ஆனந்த திஸ்ஸடீ அல்விஸ், பி.பி. இலங்கரத்தனா, பி.பி. தன்னக்கோன், முதலான ஒரு சில சிங்கள அமைச்சர்கள் பத்திரிகையாளராகவும் எழுத்தாளர்களாகவும் கவிஞர்களாகவும் விளங்கினர். தற்பொழுது மல்லியப்பு திலகர் என்ற எழுத்தாளர் எம்.பி.யாக பதிவிகிக்கின்றார். அவரையே போன்று மலையக மக்கள் முன்னணி தலைவராகவும் அமைச்சராகவூமிருந்த சந்திரச்சேரனும் ஒரு எழுத்தாளர் தான். முஸ்லிம் தலைவர்கள் அஷ்ரஃபும் - ரவஃப் ஹக்கீமும் கவிஞர்கள் தான். மட்டக்களப்பின் முடிசுட்டா மன்னர் எனப்பெயரெடுத்த செல்லையா இராஜதூரையும் முன்னாள் பத்திரிகையாளர் தான். இவர்களும் பத்திரிகையாளர்களின் பிரச்சினைகளைத் தெரியும். ஆனால், அதிகாரத்தில் அமர்ந்ததும் அவர்களின் முகம் வேறுவிதமாக மாறிவிடுவது தவிரக் கமூடியாதது.

இதழியல் சார்ந்த சங்கங்கள் இலங்கையில் பெருகியிருந்தபோதிலும்

Written by - மூலக்கவி -

Tuesday, 08 August 2017 06:47 - Last Updated Wednesday, 09 August 2017 22:50

காணாமலாகக் கப்பட்ட ஊடகவியலாளர்கள், கொல்லப்பட்ட பத்திரிகையாளர்களின் குடும்பத்தினருக்கு இன்னமும் நீ திகிலூட்டும் கவலை. அன்றைய சந்திப்பில், எல்லோருக்கும் நன்கு தெரிந்த சவால்கள் பற்றி பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டு, ஓவ்வொரு பத்திரிகையாளரும் தமக்குத் தாமே சவாலாகியிருக்கும் விடயம் பற்றி யாராவது பச்சுகிறீர்களா...? எனக்கேட்டேன். எனது இந்தக் கேள்வி அங்கிருந்தவர்களுக்கு விநோதமாக இருந்திருக்கவேண்டும். பத்திரிகையாளர்களும் படபாளிகளும் தனிப்பட்ட விருப்பு வறொப்புகளுக்கு அப்பால் சிந்திக்கிறார்களா...? இயங்குகிறார்களா...? எழுதுகிறார்களா...? எனக்கேட்டேன். அவ்வாறு எழுதத் தயங்கினால் அதுவும் அவர்களுக்கு ஒரு பாரிய சவால்தானே...? தமக்குப் பிடிக்காதவர்களின் செய்திகளை பிரசுரிக்காமல் இருட்டிப்பது செய்வது. அதிகாரத்திலிருப்பவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெறவதற்கு ஏற்றவாறு செய்திகளை வெளியிடுவது. அதன் மூலம் தனிப்பட்ட நலன்களைப் பெறவது.

இக்கலந்துரையாடலில் பச்சப்படாத ஒரு விடயத்தையும் இங்கு குறிப்பிடவிரும்புகின்றேன். இலங்கையில் ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை மூழ்ப்பக்க விளம்பரத்திற்கு எவ்வளவு கட்டணம் பெறுகிறது...? ஒரு பக்க சிறுகதைக்கு அல்லது கட்டுரைக்கு எவ்வளவு சன்மானம் தருகிறது...? இதுபற்றி எவரேனும் யோசிக்கிறார்களா...? வெளிநாடுகளுக்கு புலம்பெயர்ந்து சினை எனப்போன்ற பலரும் இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் எழுதுகின்றார்கள். அவர்கள் எதுவித சன்மானமும் பெறவதில்லை என்பது பரகசியம். ஆனால், இலங்கையிலிருந்துகொண்டு எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு என்ன தரப்படுகிறது...? இலங்கையிலிருக்கும் தமிழ்ச்சங்கங்கள், இலக்கிய அமைப்புகள், எழுத்தாளர்கள் இதுபற்றி விசாரிக்கின்றார்களா..? பத்திரிகைகளை வெளியிடும் நிறுவனங்களின் தலைவர்களிடம் இதுதொடர்பாக ஏதேனும் பச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுகிறார்களா...? ஊடகவியலாளர்களும் படபாளிகளும் எதிர்நோக்கும் சவால்களும் இவற்றுள் அடங்குகிறதானே...? சவால்கள் அதிகாரமையத்திடமிருந்து மட்டுமல்ல பத்திரிகைகளை வெளியிடும் நிறுவனங்களிடமிருந்தும் எதிர்நோக்கப்படுகிறது. இயங்கும் ஊடக அமையங்கள், பத்திரிகையாளர் சங்கங்கள் இதுபற்றியும் யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இலங்கையில் சமகாலத்தில் ஊடகக்கற்கை நெறி அறிமுகமாகியுள்ளது. ஊடகக்கல்லாரிகள் தோன்றியிருக்கின்றன. அவற்றுக்கு இந்தப் பதிவை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இந்த நிகழ்ச்சி முடிந்ததும் கிளிநொச்சியில் வதியும் சிலகலை, இலக்கியவாதிகள், சமூகப்பணியாளர்கள் சில பாடசாலை அதிபர்கள் கலந்துகொள்ளும் சந்திப்புக்கு நண்பர்களுக்கான அழைத்துச் சென்றார். நீண்ட நாட்களாக நான் சந்திக்கப் பெரிதும் விரும்பியிருந்த ஒரு மூக்கியமான அன்பர் எனக்காக அங்கு காத் திருந்தார். - (பயணங்கள் தொடரும்) -